

Robert Murray Davis

Crte porijekla

Crte sprijeda drugačije iscrtane:

čelo ti je ugravirano okolnostima i suncem

tri crte poprijeko,

moja okrenuta unutra zgurana drugim obilježjima;

nos ti je kukast, širi se prema dolje,

moj je prćast

oblikovan drugim genima;

moji zubi, hvala Bogu i baki Murray, rastu

iz drugačijih korijena nego tvoji.

Ako pogledamo drugačije, tvoj sam sin:

kratke noge za čvrsto stajanje,

teina ramena, duljina torza,

duga kičma ukočena od težine

svijeta koji stavljamo na nju.

Patrljak

Stric po kojem sam dobio ime izgubio je ruku
prije negoli sam ga upoznao,
sam je vezao cipele, baratao mjenjačem na
kamionu dvostruke osovine s četiri brzine,
i bez imalo napora dizao vreće krmiva.

Nikada ga nisam pitao svrbi li ga lakat
da li njegovo zaboravno tijelo šalje
impulse u prazninu.

Sigurno je slalo.
Moji je tkivo odavno zaraslo.
Srce, iako nema ništa s druge strane.
kucka poruku zidu ožiljka.

Rodendan bivše žene, nakon dvadeset godina

"... budimo si strani kao da smo jako dugo u braku; i jednako
odnjevovani kao da se uopće nismo ženili". *Navade svijeta*

Nekoć nismo mogli govoriti
bez oštrice bila.

Izgovorila si riječi koje su nas oslobodile
da budemo svoji.

Sada, razdvojeni koliko smo bili jedno,
iščezlo je kajanje i gorčina.

Ipak, zvučiš pomalo zabrinuto,
ne možeš ili nećeš reći
frazе koje su tvorile naš privatni jezik,
bojiš se, možda, uroka
koji priziva to što sam po tebi bio –
ili ne može prizvati to što sam postao.

Kućni film, 1963.

Tišina, sjene se kreću.
Neki su doista duhovi:
Mama i tata mlađi od mene sada,
Baka već izbljedjela na ekranu.

Tko je ona mršava mlada žena?
Onaj stranac s njom?
Ravan trbuh, zategnuta koža, bujnija i tamnija kosa,
Kreće se gipkih zglobova.

Kupanje u prašini

Engelsov trg, Budimpešta

Doista, ornitolozi bi rekli.
laste se kupaju da se riješe nametnika.

Teolozi misle
Božje oko je na ptici
koja simbolizira buku i razvrat.

Ovdje na ovom asfaltiranom Edenu slobodni smo
razmišljati o igri lastavice
u prašini koju pronalazi kod jalovog stabla.

Za Franka China, kauboja iz Kineske četvrti

Kurvin sine! Mi smo patrijarsi!
Tehnički govoreći – što je dovoljno loše.
Jedan pogrešan korak – mi smo djedovi,
Preko noći Walter jebeni Brennan.

Užasno loše uloge! A prošli smo tjedan
krenuli na put,
najbrži Selectrics na Zapadu,
maskirali poznata lica da pobjegnemo
neka nitkovi i dalje nagađaju.

Znakovi koje smo ostavili očevi ne mogu pročitati.
Prevarili su nas, stjerali u tjesnac,
namagarčili, otkačili,
i na kraju okovali nas za klan.

Znam da ćeš reći život je rat.
Ali ovo? To nije Ženeva niti kôd
koji smo naučili iz filmova.

Pa, Keemosabe, što sad?
(Ne možeš se poslužiti odgovorom,
"Kako to misliš, mi, bijelče?")
Pretvarati se, poput Dukea, da smo još uvijek Ringo Kid,
glumiti kao da nas nitko nije stavio na tog konja?
Sjediti u stolici za ljuljanje, pljuvati, češati se i trući
laži o tome kako smo bili neobuzdani?

Ili odustati od brzine i prikradati se?
Sitne prdonje vjeruju da su nas sredili.
Ne mići se, broji metke, i sačekaj da padne mrak.

Preveo Miloš Đurđević